

FORORD TIL ANDEN UDGAVE

“Forordet til anden udgave” er en kort historie om de første 20 år efter dannelsen af Anonyme Alkoholikere. I dette forord fortæller Bill W., hvordan han igennem Dr. Silkworth og Oxford Gruppen fandt en løsning på sin alkoholisme. Han fortæller, hvordan han var i stand til at holde sig ædru ved at forsøge at hjælpe andre alkoholikere. Han ser tilbage på sit fallerede forretningseventyr i Akron og grunden til, at han så desperat ønskede at finde en anden alkoholiker, han kunne tale med. Dette førte til mødet med Dr. Bob, som forgæves havde forsøgt at finde en måde til at holde sig ædru på. Deres møde fik dem til at tro, at de kunne holde sig ædru, hvis de arbejdede sammen. Ved at forene deres bestræbelser på at holde sig ædru og ved at opsøge og besøge lidende alkoholikere opstod der et fællesskab af ædru alkoholikere, hvorfra det livgivende program for Anonyme Alkoholikere opstod, og som er indholdet af denne bog.

De fortæller, hvordan de fik accept og tilslutning fra nogle af de førende borgere i landet. Vi hører noget om den positive omtale, som denne lille gruppe af ædru alkoholikere fik fra nogle indflydelsesrige nyhedskilder, som førte til en hastig vækst af fællesskabet.

Vi får et lille indblik i erkendelsen af nogle af de problemer, som vores grundlæggere stødte på, og hvordan det lykkedes dem at udvikle nogle retningslinjer for ledelsen indenfor de respektive grupper og indenfor selve fællesskabet – Anonyme Alkoholikerses Tolv Traditioner.

Vi hører om, hvordan de, som søgte hjælp, havde stort held, da den eneste anvisning vi havde, var Store Bog - den grundlæggende tekst for vores fællesskab. Det er tydeligt, at vi ikke klarer os nær så godt i dag, fordi der bliver lagt større vægt på ”møder” end på ”program” – (Her er trinene vi tog, foreslået som et program for at genvinde helbredet).

Det slutter med at fortælle os om det håb, der lå til grund for at skrive Bogen.

FORORD TIL ANDEN UDGAVE

(Side 12)

(P) 1. Hvad er der sket, siden første udgave og til denne udgivelse udkom?

Siden det oprindelige forord til denne bog blev skrevet i 1939, er der sket et stort mirakel.

2. Hvad var håbet i den første udgave?

Vor første udgave gav håb om, *at enhver alkoholiker, som rejser, vil finde en AA-gruppe, hvor han end måtte komme hen.*

3. Er håbet gået i opfyldelse i 1955?

Allerede nu, fortsættes der i den tidligere tekst, findes små grupper på 2, 3, og 5, som er dukket op på andre lokaliteter.

(P) 4. Hvor mange år er der gået, indtil anden udgave udkom?

Der er gået 16 år mellem det første oplag af denne bog og præsentationen af vor anden udgave i 1955.

5-a. Hvor mange grupper er der blevet dannet i denne periode?

I dette korte tidsrum har AA udviklet sig til næsten 6.000 grupper,

5-b. Hvor mange alkoholikere er blevet helbredt?

hvis medlemstal er langt over 150.000 helbredte alkoholikere..

6. Hvor vidt har AA spredt sig i løbet af de seksten år? (3 sætninger)

Man kan finde grupper i alle De forenede Stater og i Canadas provinser. AA har blomstrende grupper på De britiske Øer, i de skandinaviske lande, Sydafrika, Mexico, Alaska, Australien og Hawaii. Alt i alt er der lovende initiativer i ca. 50 fremmede lande og U.S.-besiddelser. Netop nu er nogle startet i Asien.

7. Hvad forudså mange af vores venner i fællesskabet?

Mange af vore venner opmuntrer os ved at sige, at dette kun er en begyndelse, kun tilløb til en meget stor fremtid.

(P) 8-a. Hvor blev den første gruppe dannet?

Den lille glød, der skulle flamme op til den første AA-gruppe, tændtes i Akron, Ohio

8-b. Hvornår blev den første gruppe dannet?

i juni 1935

8-c. Hvem var hovedmændene i den første gruppe?

under en samtale mellem en vekselerer fra New York og en læge fra Akron.
(Kommentar: Vekselereren var Bill W, og lægen var Dr. Bob S.)

FORORD TIL ANDEN UDGAVE

9-a. Hvornår var Bill W. blevet helbredt?

Seks måneder tidligere

9-b. Hvordan var Bill W. blevet befriet for sin drikketrang?
var vekselereren blevet befriet for sin drikketrang ved en pludselig åndelig oplevelse

9-c. Hvad gik forud for Bills helbredelse?
efter et møde med en alkoholisk ven

9-d. Hvem havde vennen (Ebby T.) været i kontakt med?
som havde været i kontakt med den tids Oxford-bevægelse.

10-a. Hvem havde ellers hjulpet Bill til helbredelse?
Han var også blevet hjulpet meget af afdøde doktor William D. Silkworth

10-b. Hvad var Dr. Silkworth's speciale?
en New York-specialist i alkoholisme,

10-c. Hvad mener vi som fællesskab om Dr. Silkworth?
en mand, som nu er blevet til ikke mindre end en medicinsk helgen blandt AA'ere,

10-d. Hvor kan vi læse hans beretning?
og hvis beretning kan læses på de næste sider.

11. Hvilken vigtig viden fik Bill W. af lægen?

Denne læge havde belært vekselereren om alkoholismens alvorlige natur.

(Side 13)

1-a. Kunne Bill acceptere Oxford-gruppens principper?
Selv om vekselereren ikke kunne acceptere alt, hvad Oxford—gruppens principper indeholdt,

1-b. Hvilke principper kunne han acceptere?
indså han nødvendigheden af en moralsk erkendelse, indrømmelse af personlige svagheder, genoprettelse for dem man havde såret, hjælpsomhed mod andre og nødvendigheden af en tro på og tillid til Gud.

(Kommentar: Se side 267 i Store Bog)

(P) 2-a. Hvad havde Bill gjort, før han tog til Akron?
Forud for sin rejse til Akron havde vekselereren arbejdet hårdt med andre alkoholikere

2-b. Hvad var hans overbevisning, da han gjorde det?
i overbevisning om, at kun en alkoholiker kan hjælpe en anden alkoholiker

2-c. Hvad var resultatet af hans anstrengelser?
men han havde kun kunnet holde sig selv ædru.

FORORD TIL ANDEN UDGAVE

3-a. Hvad skete der med hans forretningstur til Akron?

Vekselereren var rejst til Akron på en forretningstur, som ikke gik godt,

3-b. Hvordan påvirkede det ham?

og han var meget bange for, at han skulle begynde at drikke igen.

4. Hvad indså han?

Han opdagede pludselig, at for at kunne redde sig selv måtte han bringe sit budskab videre til en anden alkoholiker.

5. Hvem fandt han som et resultat af sine anstrengelser?

Denne alkoholiker viste sig at være Akron-lægen.

(P) 6-a. Hvad havde lægen gjort for at løse sit alkoholproblem?

Denne læge havde utallige gange prøvet at løse sin alkoholisme ad åndelig vej,

6-b. Virkede det?

men forgæves,

6-c. Hvad sagde Bill til Dr. Bob?

men da vekselereren gav ham Dr. Silkworths beskrivelse af alkoholisme og dens håbløshed,

6-d. Var den oplysning nyttig for Dr. Bob?

begyndte lægen at stræbe efter det åndelige værktøj for sin lidelse med en villighed, som han aldrig tidligere havde været i stand til at opøve.

7. Hvad skete der for Dr. Bob, da Bill fortalte, hvad han havde gjort?

Han blev ædru, for aldrig at drikke igen, lige til sin død i 1950.

8. Hvad beviste det?

Dette synes at bevise, at en alkoholiker kunne hjælpe en anden, som ingen ikke-alkoholiker kunne.

9. Hvilke andre vigtige ting beviste det?

Det tydede også på, at hårdt arbejde med en anden alkoholiker var nødvendigt for vedvarende helbredelse.

(P) 10. Hvad gjorde de to mænd så?

Derefter begyndte de to mænd at arbejde næsten ustyrligt med alkoholikere på Akron-hospitalet.

11. Hvad skete der med deres første tilfælde (2 sætninger)

Deres allerførste patient, et meget alvorligt tilfælde, blev øjeblikkelig rask og blev AA-medlem nr. 3. Han tog aldrig mere en drink.

12. Stoppedede de efter den succes?

Dette arbejde i Akron fortsatte i sommeren 1935.

FORORD TIL ANDEN UDGAVE

13. Lykkedes deres arbejde lige så godt med andre?

Der var mange tilfælde, der mislykkedes, men der var en gang imellem hjertevarmende succes.

14-a. Hvornår vendte Bill hjem?

Da vekselereren vendte tilbage til New York I efteråret 1935,

14-b. Hvad var der sket, som han og Dr. Bob ikke var klar over?

var den første gruppe allerede startet, selv om ingen vidste det på dette tidspunkt.

15. Hvornår gik det op for de ædru alkoholikere, at de havde fat i noget, der virkelig var værdifuldt?

Sent i året 1937 var der medlemmer nok med god ædruelighed bag sig til at overbevise medlemmerne om, at et nyt lys var kommet ind i alkoholikerens mørke verden.

(Side 14)

(P) 1-a. Hvor blev den anden AA-gruppe dannet?

En anden lille gruppe var straks blevet dannet i New York.

1-b. Blev der dannet grupper andre steder?

Ved siden af den var der alkoholikere spredt rundt om, som havde taget grundideen fra Akron og New York op, og disse prøvede at starte grupper i andre byer.

(P) 2. Hvad mente de, at tiden var inde til?

Nu var tiden inde til, bestemte de kæmpende grupper, at verden skulle få vished om deres budskab og enestående erfaringer.

3. Hvad kom der ud af denne beslutning?

Denne beslutning bar frugt i foråret 1939, da denne bog blev trykt og udgivet.

4. Hvor mange ædru alkoholikere var der dengang?

Medlemskabet havde nu nået ca. 100 mænd og kvinder.

5. Hvor kommer fællesskabets navn fra?

Det spirende fællesskab, som havde været navnløst, begyndte nu at blive kaldt Anonyme Alkoholikere efter titlen på deres egen bog.

(P) 6. Var de klar over, at de gik ind i en ny periode?

Den blindt-flyvende periode endte, og AA gik ind i en ny periode af sin udvikling.

(P) 7. Hvad skete der ved fremkomsten af denne bog?

Ved fremkomsten af den nye bog begyndte en del at ske.

FORORD TIL ANDEN UDGAVE

8-a. Hvilken kendt præst anmeldte bogen?

Dr. Harry Emerson Fosdick, den kendte præst,

8-b. Hvordan anmeldte præsten bogen?
anmeldte den med begejstring.

9. Hvad skete der i efteråret 1939?

I efteråret 1939 skrev Fulton Oursler, dengang redaktør af "Liberty" et stykke i sit blad, der hed "Alkoholikere og Gud".

10-a. Hvad gav det anledning til?

Dette gav anledning til over 800 ivrige forespørgsler

10-b. Hvor havde Anonyme Alkoholikere åbnet kontor?
til det lille New York-kontor, som i mellemtiden var blevet åbnet.

11-a. Hvor mange forespørgsler blev besvaret?

Hver forespørgsel blev omhyggeligt besvaret,

11-b. Hvordan blev de besvaret?
og brochurer samt bøger blev sendt ud.

12. Hvordan blev forespørgslerne ellers behandlet?

Forretningsfolk, som rejste udenbys fra deres grupper, blev henvist til disse fremtidige medlemmer.

13. Hvad blev AA'erne overraskede over?

Nye grupper dukkede op, og det blev til alles forundring konstateret, at AA's budskab kunne sendes gennem posten, såvel som gå fra mund til mund.

14. Hvor mange alkoholikere var på vej til helbredelse i slutningen af 1939?

Ved slutningen af 1939 blev det konstateret, at 800 alkoholikere var på vej til helbredelse.

15. Hvad skete der i foråret 1940?

I foråret 1940 gav John D. Rockefeller, Jr., en middag for mange af sine venner, hvortil han inviterede flere AA-medlemmer til at fortælle deres beretning.

16. Hvad skete der efter denne middag?

Nyheden gik gennem pressen Jordan rundt, og forespørgsler strømmede ind igen, og mange mennesker gik til boghandleren for at købe bogen "Anonyme Alkoholikere."

17. Hvor mange medlemmer skønnede man, at der var i marts 1941?

I marts 1941 var medlemstallet oppe på 2.000.

FORORD TIL ANDEN UDGAVE

18-a. Hvem skrev en artikel om AA i marts 1941?

Så skrev Jack Alexander en stort opsat artikel i Saturday Evening Post,

18-b. Hvad var resultatet af denne artikel?

Og gav et sådant uimodståelig billede af AA til den almindelige befolkning, at mængden af alkoholikere, som trængte til hjælp, ganske overvældede os.

(Side 15)

1. Hvor mange medlemmer var der i slutningen af 1941?

Ved slutningen af 1941 var antallet af medlemmer 8.000.

2. Var Anonyme Alkoholikere blevet en anerkendt institution?

(2 sætninger)

Den omsiggribende proces var i fuldt sving. AA var blevet en national institution.

(P) 3. Hvilken periode gik vi nu ind i?

Vort fællesskab gik nu ind i en frygtsom og spændende vækstperiode.

4. Hvad stod vi overfor?

Den prøve, som det stod overfor, var denne: Kunne dette store antal af førhen vildfarne alkoholikere mødes og arbejde sammen med held?

5. Hvad var det næste spørgsmål?

Ville der blive skænderier om medlemskab, lederskab og penge?

6. Hvad var det tredje spørgsmål?

Ville der komme bestræbelser efter magt og prestige?

7. Hvad var det fjerde spørgsmål?

Ville der komme splid, som ville splitte hele AA?

8. Var der noget om disse bekymringer?

Snart blev AA plaget af netop disse problemer fra alle sider og inden for hver gruppe.

9. Hvilken overbevisning nåede man frem til i den periode?

Men ud af denne faretruende og i begyndelsen distraherende oplevelse kom den overbevisning, at AA'ere blev nødt til at holde sammen – eller dø separat.

10. Hvad indså de, at de måtte gøre?

Vi blev nødt til at forene vort fællesskab eller forsvinde helt fra scenen.

FORORD TIL ANDEN UDGAVE

(P) 11. Hvordan udviklede de principper sig, som de søgte? (Hele afsnittet)

Ligesom vi havde fundet de principper, som den enkelte alkoholiker kunne leve efter, måtte vi også udvikle principper, hvormed AA-grupper og AA som helhed kunne overleve samt fungere effektivt. Man mente, at ingen alkoholiker, mand eller kvinde, kunne blive udelukket fra vort fællesskab; at vore ledere kunne tjene, men aldrig regere; at hver gruppe skulle være selvstændig, og at der ikke skulle være nogen professionel udøvelse af terapi. Der skulle ikke være nogen afgifter eller noget gebyr; vore udgifter skulle betales af egne frivillige bidrag. Der skulle være så lidt organisation som muligt, selv på vore servicekontorer. Folk skulle frivilligt komme til os. Vi burde ikke annoncere. Det blev bestemt, at alle medlemmer burde være anonyme i presse, TV, radio og film. Under ingen omstændigheder måtte vi underskrive dokumenter, indgå samarbejde eller deltage i offentlige diskussioner.

(P) 12. Hvor i denne bog finder vi de livgivende principper?
Dette var indholdet af AA's tolv traditioner, som er anført i Tillæg I i denne bog.

13-a Var principperne love?

Skønt ingen af disse principper havde styrke af at være regler eller love, var de blevet så bredt accepteret i 1950,

13-b Anerkendte fællesskabet principperne?

at de blev bekræftet ved vor første Internationale Konference holdt i Cleveland.

(Side 16)

1. Hvad er et af vores stærkeste aktiver?

I dag er det bemærkelsesværdige sammenhold, som vi har i AA, et af de stærkeste aktiver, som vort fællesskab ejer.

(P) 2-a. Hvad skete der, mens vi lærte at overvinde vores indre vanskeligheder?

Medens de indre vanskeligheder fra vor opvækstperiode blev udglattet,

2-b. Begyndte offentligheden at godkende AA?

voksende den offentlige godkendelse af AA med spring og hop.

3. Hvad var de to væsentligste grunde til offentlighedens accept?

Der var især to væsentlige grunde hertil; det store antal af helbredelser samt genforenede hjem.

4. Gjorde det indtryk på folk?

Dette gjorde et stort indtryk alle vegne.

FORORD TIL ANDEN UDGAVE

5. Som en tommelfingerregel: Hvor mange procent af de alkoholikere, som var villige til at prøve programmet, blev ædru?

Af de alkoholikere, som kom til AA, og som virkelig prøvede, blev 50% straks ædru og forblev ædru; 25% blev ædru efter flere forsøg, og af resten, som holdt ved AA, blev mange bedre i tidens løb.

(Spørgsmål: Ser vi denne samme succesrate i dag? Hvorfor ikke?)

6. Hvad gjorde tusinder af alkoholikere?

Andre tusinde kom til nogle få møder og besluttede først, at de ikke brød sig om programmet.

7. Hvad gjorde mange af dem til sidst?

Men et stort antal af disse, omkring 2 ud af 3, begyndte at vende tilbage, alt efter som tiden gik.

(P) 8. Var der andre grunde til accepten af AA?

En anden grund til, at AA blev så vidt accepteret, var vore venners indsats.

9. Hvem var fortalere for AA?

Venner inden for medicin, religion og presse, tilsammen med mange andre, blev vore gode og vedvarende fortalere.

10. Var denne støtte vigtig for den tidlige vækst af AA?

Uden denne støtte ville AA kun være kommet meget langsomt i gang.

11. Hvor kan vi finde nogle af de anbefalinger, som de tidlige støtter gav AA?

Nogle af AA's tidlige medicinske og religiøse venners anbefalinger findes længere fremme i denne bog.

(P) 12. Er Anonyme Alkoholikere en religiøs organisation?

AA er ikke en religiøs organisation.

13-a Har AA noget særligt standpunkt?

Ej heller har AA noget medicinsk standpunkt,

13-b Hvilke to fagområder samarbejder AA med?

selv om vi samarbejder bredt med det medicinske og religiøse fagområde.

(P) 14. Er alkoholisme mere fremherskende i nogle samfundslag eller kulturer?

Da alkohol ikke tager hensyn til personer som sådan, er vi et bredt udsnit af Amerikas befolkning, og i mange andre lande sker der nu samme brede udvikling.

FORORD TIL ANDEN UDGAVE

15. Hvilke religiøse tilhørsforhold accepterer AA?

Vore religiøse tilhørsforhold spænder vidt, og blandt medlemmerne findes bl.a. katolikker, protestanter, jøder, hinduer, muslimer og buddhister.

16. Har kvinder en rimelig andel af medlemstallet i AA?

Mere end 15% er kvinder.

(P) 17. Hvor hurtigt vokser AA om året?

På nuværende tidspunkt vokser vort antal med ca. 7% om året.

(Kommentar: Der er afvigende oplysninger fra 7-20%)

18. Har AA haft en betydningsfuld virkning på alkoholisme i verden?

Indtil nu, når vi betragter det totale problem, der berører flere millioner aktive og mulige alkoholikere i verden, har vi kun ridset overfladen.

(Side 17)

1. Håber AA helt at kunne løse problemet en dag?

Efter al sandsynlighed vil vi aldrig blive i stand til at berøre mere end en rimelig del af det alkoholiske problem i alle dets faser.

2. Hævder AA at have den eneste løsning på alkoholisme?

Hvad angår terapi for alkoholikeren selv, har vi intet monopol.

3-a Hvad er Anonyme Alkoholikers store håb?

Dog er det vort store håb, at alle de, som endnu ikke har fundet en løsning må begynde at finde én i denne bog

3-b Hvad vil de så gøre?

og derefter snart slutte sig til os på vejen til en ny frihed.